

مقایسه عوارض زودرس زخمهای جراحی باز و لپاراسکوپی در بیمارستان میلاد

نویسنده‌گان:

دکتر بیژن خراسانی^{*}، متخصص جراحی عمومی و استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی تهران
دکتر عبدالرحیم قلیزاده پاشا ، متخصص جراحی عمومی و استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی تهران

مجله پزشکی دانشکده علوم پزشکی جهرم ، سال چهارم ، شماره چهارم

چکیده:

مقدمه: عوارض زخمهای جراحی (خصوصاً عفونت زخم) یکی از مشکلات قابل طرح در بخش‌های جراحی است. عوارض زخمهای جراحی به دو دسته زودرس و دیررس تقسیم می‌شوند. از عوارض شایع و زودرس زخمهای جراحی می‌توان هماتوم، سروما و عفونت زخم را نام برد. در سالهای اخیر استفاده از تکنولوژی مانند دخالت لپاراسکوپی تحولی عظیم در جراحی‌های عمومی و تخصصی بوجود آورده است.

مواد و روش تحقیق: این بررسی بر روی ۲۱۰ بیمار از بیماران بستری شده در بیمارستان میلاد از سال ۸۴-۸۲ که تحت عمل قرار گرفته بودند انجام شده است. بیماران به دو گروه A که به روش باز و گروه B (۱۰۴ بیمار) که به روش لپاراسکوپی عمل شده بودند تقسیم شدند. بیماران بصورت تصادفی ساده کاندید دو روش می‌شدند و تست آماری این مطالعه، آزمون نسبتی بوده و مطالعه به روش تجربی (Experimental) و به صورت Clinical trial مورد بررسی قرار گرفته است.

یافته‌ها: از کل بیماران، تعداد ۱۳۰ بیمار زن و ۸۰ بیمار مرد بودند. میزان وفور نسبی عوارض زودرس زخمهای جراحی در ۱۰۶ بیمار که روش باز و ۱۰۴ بیمار که به روش لپاراسکوپی تحت عمل قرار گرفته بودند به ترتیب ۸ مورد و ۱ مورد بود. ($P<0.05$)

نتیجه گیری: این مطالعه نشان می‌دهد که در روش لپاراسکوپی برخلاف روش باز، بخاطر آسیب بافتی کمتر نیاز به دیسکسیون کمتر و به خاطر احتمال آسیب کمتر به عروق خونی عوارض زودرس زخمهای جراحی کمتر رخ می‌دهد.

واژه‌گان کلیدی: هماتوم زخم، عفونت زخم، لپاراسکوپی، جراحی باز

شامل: دیسکسیون وسیع زیر جلدی، اختلالات انعقادی، نبستن دقیق عروق (لیگاتور نکردن) و استفاده از داروهای بی‌حسی موضعی که دارای اپی‌نفرین هستند.

علائم بالینی هماتوم بصورت احساس درد، فشار و تورم زخمهای جراحی است که با اقداماتی چون هموستان دقیق حین جراحی، تکنیکهای جراحی دقیق در کاهش فضاهای مرده و همچنین با پاسمندی فشاری، می‌توان از بروز این عارضه کاست (۲). سروما با تجمع لنف در محل جراحی یکی دیگر از عوارض زودرس زخمهای جراحی است که با تورم

مقدمه: عوارض زخمهای جراحی به دو دسته عوارض زودرس و دیررس تقسیم می‌شوند .

از عوارض شایع و زودرس زخمهای جراحی می‌توان هماتوم، سروما ، عفونت زخم و از هم‌گسیختگی زخم را نام برد. هماتوم در هر زخمی ممکن است ایجاد شود که با فراهم نمودن محیط مناسب برای رشد باکتریها و همچنین ایجاد مانعی مکانیکی دربه هم رسیدن لبه‌های زخم مسیر بهبودی را مختل می‌سازد (۱) و (۲). عوامل شایع مستعد کننده هماتوم

* نویسنده مسئول، آدرس: تهران- بلوار حافظ- تقاطع خیابان جمهوری و حافظ- ساختمان وزارت بهداشت- طبقه اول- شورایعالی پزشکی
Email: bkhorasany@hotmail.com

تلفن: ۰۹۱۲ ۱۶۹ ۸۲۰۹ - ۰۳۹ - ۰۸ - ۶۶۷ تاریخ دریافت: ۸۵/۴/۶ تاریخ پذیرش: ۸۶/۲/۵

می‌اندازد و خطر عفونت زخم را افزایش می‌دهد (۴). عفونت زخم جراحی به کلونیزاسیون $10^5 >$ تعداد باکتری در زخم) همراه با علائم کلینیکی همچون درد موضعی، سولولیت، گرمی، قرمزی، ادم و آگزودای چرکی اطلاق می‌شود (۵). عوامل متعددی در ایجاد عفونت نقش دارند (جدول ۱)

بدون درد خود رانشان می‌دهد (۳).

این عارضه معمولاً در جراحی‌هایی که در طی آن دیسکسیون نواحی حاوی گره‌های لنفاوی (آگزیلا، گردن، کشاله ران) یا در نقاطی که پس از عمل فضای مرده قابل توجهی باقی می‌ماند مانند ماستکتومی توtal، ابdomینو پرینال رزکسیون^۱ ایجاد می‌شود. تشکیل سروما نیز ترمیم زخم را به تأخیر

جدول (۱) : عوامل مؤثر در عفونت زخم جراحی

(۱) منشاء باکتری	(۲) تعداد باکتری	(۳) مقاومت باکتری
(۱) مصرف کورتون	(۴) مدت عمل جراحی	(۱) هیپوکسمی
(۱۲) هیپوکسمی	(۷) وجود جسم خارجی	(۲) ویرولانس باکتری
(۱۳) بیماری زمینه‌ای	(۸) آسیب بافتی	(۳) تعداد باکتری
(۱۴) هیپوتانسیون و شوک	(۹) وجود هماتوم یا سرومای سروما	(۴) مقاومت باکتری
(۱۵) شیمی درمانی	(۱۰) سن بیمار	(۵) سن بیمار

از نظر جراحی، زخمهای از نظر تراکم باکتری به ۴ نوع تقسیم می‌شوند (۲، ۶). (جدول ۲)

جدول (۲) : تقسیم‌بندی زخمهای جراحی

مثال	تعریف	گروه
ترمیم فتق، بیوسی پستان	تمیز (Clean)	I
کوله سیستکتومی، جراحی انتخابی GI	تمیز - آلوده (clean-contaminated)	II
زخمهای تروماتیک، زخمهایی که شرایط استریل رعایت نشده باز روی پوست آلوده، زخم روی دستگاه گوارش و ادراری عفونی	آلوده (contaminated)	III
دیورتیکولیت پرفوره، عفونتهای نکروزان بافت نرم	عفونی (Infected)	IV

بی‌هواییها عامل عفونت هستند در حالی که در سایر موارد شایعترین میکرو ارگانیسم‌های عامل

در جراحی‌های روی دستگاه گوارش و صفراء و ناحیه پرینه در اغلب موارد باکتریهای گرم منفی و

عوارض زودرسی که در این مطالعه مورد بررسی قرار گرفت شامل هماتوم، عفونت زخم و سروما می‌باشد. بیماران بر حسب نوع زخمهای جراحی به سه گروه I (تمیز) و II (تمیز-آلوده) و III (آلوده) تفکیک شده و به ۵ گروه سنی (۲۰-۳۰ سال، ۳۱-۴۰ سال، ۴۱-۵۰ سال، ۵۱-۶۰ سال) تقسیم شدند. کلیه بیماران که تحت عمل به دو روش باز و لپاراسکوپی قرار گرفته بودند از روز بعد از عمل تا ۱۵-۱۰ روز در بخش جراحی و یا ضمن مراجعه به درمانگاه توسط یک جراح مشخص و ثابت معاینه و باثبت اطلاعات در فرم مخصوص از نظر عوارض زخم جراحی مورد بررسی قرار گرفتند. جهت رعایت موازین اخلاقی تحقیق، پس از توضیح لازم به بیماران پس از قبول بیماران به این مطالعه وارد می‌شدند.

یافته‌ها:

از کل بیماران (۲۱۰ بیمار) تعداد ۱۳۰ بیمار زن و ۸۰ بیمار مرد بودند. بر حسب نوع زخمهای جراحی تعداد بیماران در هر گروه به شرح زیر بود.

گروه I (زخم تمیز)= ۴۱

گروه II (زخم تمیز-آلوده)= ۱۴۴

گروه III (زخم آلوده)= ۲۵

در گروه I: ۲۴ بیمار به روش باز و ۱۷ بیمار به روش لپاراسکوپی عمل شدند.

در گروه II: ۶۹ بیمار به روش باز و ۷۵ بیمار به روش لپاراسکوپی عمل شدند.

در گروه III: ۱۳ بیمار به روش باز و ۱۲ بیمار به روش لپاراسکوپی عمل شدند.

در این مطالعه با مقایسه عوارض زودرس زخمهای جراحی بین دو روش بازو لپاراسکوپی نتایج زیر بدست آمد:

از ۱۰۶ بیمار که به روش باز تحت عمل قرار گرفته بودند ۸ بیمار دچار عوارض زودرس زخمهای جراحی شدند. اما از ۱۰۴ بیمار که به روش لپاراسکوپی عمل شدند فقط یک بیمار (هماتوم زخم) در عمل

عفونت، استافیلوکوک طالبی یا استرپتوکوکها هستند (۷). استفاده از آنتی بیوتیک سیستمیک میزان عفونت در زخمهای نوع II و III را کاهش می‌دهد (۸). در سالهای اخیر حضور و مداخله تکنولوژی در جراحی مانند استفاده از لپاراسکوپی تغییرات و تحولات چشمگیری در کاهش عوارض فوق داشته (۹، ۱۰) به لحاظ اینکه از نظر زیبایی اسکار بسیار کمتری داشته و علاوه بر آن بیماران، پس از عمل درد کمتری دارند و مهمتر از آن به لحاظ کاهش عوارض جراحی، کاهش عفونت‌های پس از جراحی، کاهش فتق انسزیونال و دوره استراحت کمتر پس از عمل و حضور زودتر در حوزه کار و فعالیت از نظر اقتصادی نیز با اقبال زیادی مواجه شده است (۱۱، ۱۲).

هدف از این تحقیق مقایسه بروز عوارض در دو روش جراحی باز و لپاراسکوپی بوده که بتوان از روشی که عوارض کمتری دارد بیشتر استفاده کرد.

مواد و روش تحقیق:

این بررسی بر روی ۲۱۰ بیمار از بیماران بستری شده در بیمارستان میلاد از سال ۸۲-۸۴ که تحت عمل قرار گرفته بودند انجام شده است. کل بیماران به دو گروه A (۱۰۶ بیمار) که به روش باز و گروه B (۱۰۴ بیمار) که به روش لپاراسکوپی عمل شده بودند، تقسیم شدند. بیماران بصورت تصادفی ساده کاندید دو روش می‌شدند و تست آماری این مطالعه، آزمون نسبتی^۲ بوده است. مطالعه به روش تجربی^۳ و به صورت Clinical trial انجام گرفته است. در این مطالعه بیمارانی که زخمهای جراحی آنها از نوع I، II، III بودند کاندید عمل به دو روش باز و لپاراسکوپی می‌شدند. بیمارانی که قبل از جراحی سابقه بیماری‌های زمینه‌ای (نارسایی قلبی، کبد، ریه، دیابت...) و سابقه رادیوتراپی و شیمی درمانی و مصرف کورتون و سن بالای ۶۰ را داشتند در مطالعه قرار نمی‌گرفتند و اگر شرایط زیر نیز حین عمل جراحی رخ می‌داد این بیماران نیز از مطالعه حذف می‌شدند:

- (۱) طول مدت عمل بیشتر از ۲ ساعت
- (۲) زخمی که حین جراحی، عفونی تشخیص داده شود.

(جدول ۳) چهار عارضه شد. (جدول ۳)

جدول (۳) : توزیع فراوانی عوارض زخم‌های جراحی به تفکیک نوع روش جراحی و نوع زخم‌های جراحی

زخم‌های عارضه دار بر حسب تایپ زخم			عوارض ایجاد شده	تعداد	روش جراحی
III	II	I			
۳	۴	۱	۸	۱۰۶	باز
.	.	۱	۱	۱۰۴	لپاراسکوپی
۴	۴	۲	۹	۲۱۰	جمع

(جز زخم‌های تایپ I در زخم‌های تایپ II و III اختلاف بین دو روش معنی دار است.)

ضمیر توزیع فراوانی افراد بر حسب ایجاد معنی دار بود. (جدول ۴)
عوارض و به تفکیک سن فقط در گروه سنی ۲۱-۳۰

جدول (۴) : توزیع فراوانی افراد بر حسب ایجاد عوارض و به تفکیک سن

۵۱-۶۰ سال		۴۱-۵۰ سال		۳۱-۴۰ سال		۲۱-۳۰ سال		۰۰-۲۰ سال		روش جراحی	
تعداد بیماران	کل	ایجاد عوارض بطورکلی	روش جراحی								
۲	۲۸	۱	۴۵	۲	۱۵	۳	۱۲	۰	۶	۸	۱۰۶
.	۳۱	۰	۴۴	۱	۱۴	۰	۱۳	۰	۴	۱	۱۰۴
۲	۵۹	۱	۸۹	۳	۲۹	۳	۲۵	۰	۱۰	۹	۲۱۰

(فقط در گروه سنی ۲۱-۳۰ اختلاف بین دو روش معنی دار است.)

به خاطر اینکه می‌توان پروب‌های لپاراسکوپی را از نقاطی از پوست وارد کرد که به عروق سطحی آسیب وارد نشود (در صورتی‌که در روش باز اجتناب ناپذیر است) لذا می‌تواند از عوامل مؤثر در کاهش هماتوم باشد. نور دوربین لپاراسکوپی در دیدن عروق سطحی محل ورود پروب‌ها می‌تواند کمک کننده باشد. از طرفی در بیماران مبتلا به فقط از آنجا که انزیدون جراحی در ناحیه کشاله ران می‌باشد به لحظه وجود عروق و گره‌های لنفاوی احتمال آسیب و ایجاد سروما بیشتر از زمانی است که از روش لپاراسکوپی استفاده می‌شود زیرا محل ورود پروب‌های لپاراسکوپی در ناحیه کشاله ران

بحث:
نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که عوارض زودرس زخم‌های جراحی در روش لپاراسکوپی ($P<0.05$) کمتر از روش باز است.

با استفاده از روش لپاراسکوپی آسیب بافتی کمتر می‌باشد و از طرفی به علت عدم نیاز به برش بافتی و به خاطر احتمال کمتر آسیب عروقی برخلاف روش باز (که تمام موارد فوق یعنی آسیب بافتی و عروقی به علت برش بافتی بیشتر، احتمال بیشتری دارد) عوارض زودرس زخم (عفونت، هماتوم، سرومما) نیز کمتر رخ می‌دهد (۱۰) و (۱۳). در روش لپاراسکوپی

جراحی در روش لپاراسکوپی را نشان می‌دهد ولی به لحاظ نو بودن روش لپاراسکوپی و کم بودن پژوهش در این زمینه خصوصاً بررسیهای اختصاصی تر، برای قضاوت بیشتر و بهتر ضروری است.

تقدیر و تشکر:

از پرسنل اطاق عمل و مسئول اطاق لپاراسکوپی سرکار خانم مستجاب و همچنین پرسنل بخش جراحی و درمانگاه که ما را در این مطالعه کمک و یاری کردند نهایت تشکر بعمل می‌آید.

نمی‌باشد. در مطالعاتی که قبل از صورت گرفته عفونت زخم جراحی در روش باز در زمینه‌ای تایپ I حدود ۲-۳ درصد و در تایپ II و III شیوع عفونت از ۷-۱۸ درصد متغیر بوده است. اما در این مطالعه در ۱۰۶ بیماری که به روش باز عمل شدند ۸ بیمار (۸٪) دچار عارضه شده بودند که ۱ بیمار دچار هماتوم شده و زخم آن از نوع آلسوود (زخم تایپ III) و ۷ بیمار (۷٪) دچار عفونت زخم بودند ۴٪ زخم تایپ I، ۷٪ زخم تایپ II و ۱۶٪ زخم تایپ III) که نشانگر همسان بودن میزان بروز عفونت زخم در این مطالعه با مطالعات قبلی است اما در روش لپاراسکوپی میزان بروز عفونت زخم در هر سه تایپ زخم صفر بوده است. در مطالعه‌ای که دکتر M.Trias و همکارانش در بارسلونا انجام داده بودند به این نتیجه رسیدند که میزان بروز عارضه عفونت جراحی در روش لپاراسکوپی کمتر از روش جراحی باز می‌باشد (۱۴). همچنین در بررسی که آقای Watson و همکارانش در دانشگاه آدلید استرالیا انجام دادند، اعلام نمودند در روش لپاراسکوپی سیستم ایمنی بهتر از جراحی باز حفظ می‌گردد لذا میزان بروز عوارض هم کمتر است (۱۵). در مقابل در بررسی دکتر P.Juul بر روی ۱۳۸ بیماری که فتق آنها به روش لپاراسکوپی و ۱۳۰ بیماری که فتق آنها به روش باز ترمیم شده بود به این نتیجه رسید که میزان بروز عوارض جراحی در هر دو روش یکسان بود (۱۶).

نتیجه‌گیری:

در مطالعه ما در روش لپاراسکوپی نه تنها کلام میزان بروز عوارض زودرس کمتر بود بلکه به طور خاص میزان عفونت زخم نیز در این روش کمتر دیده شد ($p < 0.05$) از طرف دیگر از نظر ظاهر و زیبایی (Cosmetic) نیز در روش لپاراسکوپی به خاطر انسز یونهای بسیار کوچک و حداقل 1 cm تا 5 cm /برخلاف روش باز که دارای بخیه‌های متعدد و زیاد بوده و به خاطر انسز یونهای بزرگتر احتمال آسیب بافتی بیشتر می‌باشد، این موضوع مهم نیز بیشتر رعایت می‌شود.

پیشنهادات:

این مطالعه کاوش بروز عوارض زودرس زخم‌های

REFERENCES :

منابع :

- 1) Mark L, shapiro P B. An good surgical complication in: Schwartz shires Spencer. Principles of surgery New York. 8th ed Mc Grow-Hill Inc. 2005; 333-357.
- 2) Franz GH. Complication of wound Healing in: Complication in surgery. Philadelphia, Lippincott Williams and Wilkins, 2006;544,107.
- 3) Pellegrini C, Post operative, surgical complication in Lawrence way, Gerard Mdoherty: Current, surgical Diagnosis & Treatment, edited by Lawrence w.way, 9thed. 1991; 25- 26.
- 4) حلاقی ک، آنترباکتریاسه، میکروبیولوژی پزشکی، انتشارات جهاد دانشگاهی اصفهان، ۱۳۷۰: ۶۳۱-۶۲۴.
- 5) قفقازی اع، پنی سیلین ها و سفالوسپورین ها، فارماکولوژی پایه و بالینی، چاپ سوم، ۱۳۶۸: ۱۳۱۲-۱۳۱۰.
- 6) David L, Dunn J, Gregory J. Beilman Surgical Infection, In: Schwartz shires Spencer Principles of surgery. MC Grow-Hill, Inc. 8th ed. 2005;109,118-120.
- 7) Mary MD. Continuous 10 year wound infection surveillance. Arch surgery 1990;125-797.
- 8) اوحدی نیا ، روشهای علمی میکروبیولوژی عمومی کاربرد آن در علوم پزشکی، انتشارات کلمه، ۱۳۷۸
- 9) Ahrendt SA. Biliary tract surgery. Curr Gastroenterol Rep. 1999 Apr;1(2):107-15.
- 10) Shamiyeh A,Wayand W. Laparoscopic surgery: early and late complication. Langenbecks Arch surg. 2004 Jun; 389(3):164-71.
- 11) Martinez Vieira A, Docobo Ourantez F, Mena Kobles J. Laparoscopic Cholecystectomy in the treatment of biliary lithiasis: outpatient surgery or stay unit? 2004 Jul; 96(7):452-9
- 12) Fassiadis N, Pepas L, Grandy-smith S. Outcome and patient acceptance of outpatient Laparoscopic surg. JSLS. 2004 Jul-Sep; 8(3):251-3.
- 13) Chang L, Sinanan M. N. Infection after Laparoscopy. Current treatment options in infections disease 2002; 4:389-393.
- 14) Targarona E. M. Balague C,Trias M. Laparoscopic surgery and surgical infection, British Journal of Surgery, 2002; 87(5):536-544.
- 15) Watson DI, Effect of Laparoscopy on Immune Function, Br j surg. 2002; 88(10):1296-1306.
- 16) Juul P. Randomized clinical trial of laparoscopic versus open inguinal hernia repair, Br j surg. 2003; 86(3):316-9.